

- d) koordynowanie działalności państwowych władz i urzędów z działalnością związków samorządu terytorialnego w zakresie polityki socjalnej i usuwanie wyników w tym przedmiocie rozbieżności;
- e) kierowanie polityką subwencyjną Rządu na cele socjalne, koordynacja planów finansowych i budżetów poszczególnych ministerstw, centralnych urzędów i instytucji prawno-publicznych w zakresie polityki socjalnej oraz kontrola wykonania tych planów i budżetów.

§ 3. W sprawach, określonych w § 2 lit. d), Komitet uzgadnia swoją działalność z Radą Państwa.

§ 4. W sprawach, wymienionych w § 2 lit. b), właściwi Ministrowie w nmi przedkładają wszystkie swoje wnioski pod rozpoznaniem Komitetu przed przedłożeniem ich pod obrady Rady Ministrów.

§ 5. Uchwały Komitetu przekazywane są do rozpatrzenia Radzie Ministrów, jeżeli wymagają tego przepisy prawne albo jeżeli Przewodniczący Komitetu uzna, że waga sprawy tego wymaga.

§ 6. Przewodniczącym Komitetu jest Prezes Rady Ministrów. W skład Komitetu wchodzi Ministerowie: Pracy i Opieki Społecznej, Oświaty, Zdrowia, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu oraz Prezes Centralnego Urzędu Planowania i przedstawiciel Rady Państwa. Inni ministrowie biorą udział z głosem doradczym w pracach Komitetu, dotyczących ich zakresu działania.

Przewodniczący Komitetu może zapraszać na posiedzenia Komitetu przedstawicieli organizacji społecznych w sprawach dotyczących ich działalności socjalnej.

§ 7. Organem wykonawczym Komitetu jest Biuro wchodzące w skład centralnego zarządu Prezydium Rady Ministrów.

§ 8. Prezes Rady Ministrów nada Komitetowi regulamin.

§ 9. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz
411.

OKÓLNIK PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1949 r.

o warunkach udzielania instytucjom społecznym funduszy ze Skarbu Państwa.

Uchwała Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. o wprowadzeniu planowego systemu oszczędzania w gospodarce narodowej i zadaniach oszczędnościowych na 1949 rok (Monitor Polski Nr. A—11, poz. 127) zakreśliła wspólną dla administracji publicznej i dla instytucji społecznych sumę co najmniej 20 miliardów złotych, którą spodziewa się Rząd uzyskać w ramach podjętej akcji oszczędnościowej.

Dla organów administracji publicznej wydano w tej mierze względnie w najbliższym czasie wyjąd odpowiednie przepisy.

Jest ze wszech miar rzeczą wskazaną, aby niektóre z tych przepisów dające się odpowiednio zastosować, rozciągnąć i na instytucje społeczne, które korzystają z funduszy Skarbu Państwa w jakiegokolwiek postaci (subwencje, akcje zleczone i t. p.). Podstawę prawną daje punkt VIII — 16 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 września 1948 r. w sprawie zasad udzielania subwencji ze Skarbu Państwa (Monitor Polski Nr. A—73, poz. 632) oraz punkt a § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 73).

Proszę Obywateli Ministrów o zamieszczanie wśród zastrzeżeń, stanowiących warunki otrzymania przez instytucje społeczne jakichkolwiek funduszy ze Skarbu Państwa, o bowiązku stosowania się do przepisów prawnych takich jak np. przepisy, regulujące gospodarkę samochodową, rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie dostaw, robót i usług, okólniki o oszczędności papieru (Nr. Nr. 36 i 54 z 1947 r.), okólniki o instrukcji kancelaryjnej (Nr. 4 z 1948 r.), okólniki o normach zużycia (Nr. 7 z 1948 r.) i inne według uznania i w zależności od charakteru otrzymującej fundusze instytucji społecznej.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz
412.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 kwietnia 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze, ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej niektórych świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń na rok kalendarzowy 1949 oraz zwolnienia niektórych świadczeń w naturze od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 ust. 6 i 8 oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wartość codziennego wyżywienia w formie posiłków w stanie przyrządzonym, wydawanych pracownikowi, drugiemu ze współmałżonków oraz członkom rodziny pracownika w rozumieniu art. 13 ustawy o podatku od wynagro-

dzeń w miejscu pracy bądź w lokalu wskazanym przez pracodawcę do spożycia na miejscu lub zabrania ze sobą, ustala się w wysokości 100 zł. Przy wydawaniu tylko obiadów wartość tego posiłku ustala się w wysokości 60 zł, a przy wydawaniu tylko kolacji lub śniadań — w wysokości po 20 zł za każdy posiłek.

§ 2. Wartość pieniężną bezpłatnego mieszkania służbowego przyjmuje się według ustawowych norm czynszu. W razie udzielenia przez pracodawcę mieszkania służbowego w formie odpłatnej według cen niższych od ustawowych norm czynszu doliczeniu podlega różnica pomiędzy ustawową normą czynszu a kwotą faktycznie zapłaconą przez pracownika.

§ 3. Wartość pieniężną światła przyjmuje się według zużycia i obowiązującej w danej miejscowości ceny energii elektrycznej lub gazu. W razie niemożności ustalenia wartości światła w sposób wyżej wskazany, wartość jego przyjmuje się w wysokości 100 zł miesięcznie od jednej izby.

§ 4. Wartość pieniężną opału przyjmuje się w wysokości 120 zł miesięcznie od jednej izby w okresie pełnego roku przy cenie węgla ustalonej w § 5 ust. 1. W razie zmiany tej ceny wartość powyższa ulega odpowiedniej zmianie.

§ 5. 1. Wartość pieniężną 1 tony węgla, jak również równowartość 3 000 m³ gazu, odpowiadającej 1 tonie węgla, jako deputatu branżowego, ustala się na 1.200 zł za 1 tonę, t.j. w wysokości ceny kopalnianej. W razie zmiany tej ceny wartość powyższa ulega odpowiedniej zmianie.

2. Ryczałt wartości pieniężnej świadczeń w naturze w postaci węgla, jako deputatu branżowego, ustala się w ten sposób, że przysługująca rocznie ilość węgla na podstawie przepisu układu zbiorowego pracy, wycenioną na podstawie ust. 1, dziei się przez ilość okresów wypłaty wynagrodzenia w roku kalendarzowym. Iloraz tej sumy stanowi podstawę opodatkowania w poszczególnym okresie wypłaty wynagrodzenia.

§ 6. Wartość pieniężną użytkowania roli przyjmuje się w sumie, odpowiadającej dwu kwintalom żyta z jednego hektara ziemi ornej, liczoną według miejscowych cen wolnego rynku.

§ 7. Wartość pieniężną ordynarii i innych świadczeń w naturze, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy z dnia 25 marca 1948 r. pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym, oraz ryczałt wartości pieniężnej tych świadczeń ustala się na czas obowiązywania powyższego układu w wysokości według zasad okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 5 listopada 1948 r. w sprawie ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom, zatrudnionym w gospodarstwach rolnych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 95, poz. 429).

§ 8. 1. Ustala się następujące ryczałty wartości pieniężnej świadczeń w naturze (deputatów branżowych), otrzymywanych przez pracowników na podstawie obowiązujących układów zbiorowych pracy:

1) przez pracowników podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego na czas obowiązywania dotychczasowego układu zbiorowego pracy:

a) pracowników stałych, mających na utrzymaniu rodzinę (§ 16 pkt 1 układu) — na 3.500 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje mieszkanie ze światłem i działką uprawioną ziemi, 10 kg cukru, 160 kg węgla, 50 kg drzewa, 100 kg ziemniaków oraz wartość obiadów w stołówce,

b) pracowników stałych, nie mających na utrzymaniu rodziny (§ 16 pkt 2 układu) — na 2.750 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje mieszkanie ze światłem i działką uprawioną ziemi, 8 kg cukru, 80 kg węgla, 25 kg drzewa, 50 kg ziemniaków oraz wartość obiadów w stołówce,

c) pracowników sezonowych, mających na utrzymaniu rodzinę (§ 17 pkt 1 układu) — na 3 100 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 10 kg cukru, 160 kg węgla, 50 kg drzewa, 100 kg ziemniaków oraz wartość obiadów w stołówce,

d) pracowników sezonowych, nie mających na utrzymaniu rodziny (§ 17 pkt 2 układu) — na 2 350 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 8 kg cukru, 80 kg węgla, 25 kg drzewa, 50 kg ziemniaków oraz wartość obiadów w stołówce.

e) pracowników kampanijnych rodzinnych (§ 18 układu) — na 3.200 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 21 kg cukru,

f) pracowników kampanijnych, nie mających na utrzymaniu rodziny (§ 18 układu) — na 2.200 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 14 kg cukru,

g) pracowników młodocianych (§ 19 układu) — na 950 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 6 kg cukru.

W przypadkach, gdy za jeden ze składników świadczeń w naturze pracodawca wypłaca wynagrodzenie pieniężne, ustalony ryczałt należy obniżyć o wartość pieniężną określoną w §§ 1 — 6 i ust. 1 pkt 2 niniejszego paragrafu, jeżeli zaś chodzi o ziemniaki i cukier: o 600 zł za 100 kg ziemniaków i o 155 zł za 1 kg cukru. Wyłączone wartości pieniężne należy opodatkować na zasadzie ust. 2 niniejszego paragrafu.

2) przez pracowników Lasów Państwowych — na 565 zł za 1 metr przestrzenny (mp) szczap; deputat obejmuje szczapy sosnowe w ilości przewidzianej szczególnymi przepisami,